

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Z. R.**

ukaranego z art. 92 § 1 k.w. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 9 stycznia 2025 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Brzegu

z dnia 19 grudnia 2023 r., sygn. akt II W 571/23,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i sprawę przekazuje
Sądowi Rejonowemu w Brzegu do ponownego rozpoznania.**

Kazimierz Klugiewicz Michał Laskowski Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wniósł kasację od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Brzegu z 19 grudnia 2023 r., mocą którego Z. R. uznano za winnego tego, że „w dniu 29 grudnia 2022 r. (...) będąc kierowcą samochodu marki [...] o nr

rejestracyjnym [...] nie dostosował się do znaku pionowego B-1 „zakaz ruchu w obu kierunkach” z tabliczką pod znakiem „nie dotyczy pojazdów do 3,5 tony zaopatrzenia sklepów w strefie zakazu według upoważnienia do 15 minut, pojazdów służbowych, miejskich oraz rowerów” i czyn ten zakwalifikowano jako wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. w zw. z art. 16 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz spraw wewnętrznych i administracji z 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych i za to ukarano obwinionego karą nagany. Wyrok nakazowy, od którego nie wpłynął sprzeciw, uprawomocnił się 31 grudnia 2023 r.

W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym na korzyść obwinionego, podniesiono rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 93 § 2 i 4 k.p.w. w zw. z art. 21 § 1 pkt 2 k.p.w., polegające na wydaniu wyroku w trybie postępowania nakazowego, w sytuacji gdy okoliczności czynu i wina obwinionego budziły wątpliwości i wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Brzegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza procedury Sądu Rejonowego w Brzegu potwierdziła zasadność zarzutu nadzwyczajnego środka zaskarżenia: wydając wyrok nakazowy i wymierzając Z. R. karę nagany orzekający Sąd opierał się na wybiórczym materiale dowodowym dołączonym do wniosku o ukaranie pomijając relację obwinionego, który z jednej strony zadeklarował przyznanie się do winy (k. 31), ale z drugiej wyraźnie zanegował jakoby wypełnił znamiona czynu zabronionego. Bezsprzecznie ustalenie to stanowiło poważną wątpliwość co do okoliczności czynu, ponieważ stwierdzenie, że waga jego pojazdu nie przekraczała 3,5 tony a parkowanie miało związek z zaopatrzeniem kantoru wymiany walut w pieniądze i nie trwało dłużej niż 15 minut, stało w zdecydowanej opozycji do obciążającego go materiału dowodowego dając poważną przyczynę do sprawdzenia czy zachowanie obwinionego w ogóle wypełniało znamię bezprawności czynu badanej przez pryzmat umieszczonego na początku ulicy znaku B – 1. Dostrzeżenie przez Sąd Rejonowy w Brzegu rozbieżności pomiędzy zarzutem a relacją obwinionego powinno

spowodować skierowanie sprawy na rozprawę i przeprowadzenie postępowania dowodowego w celu wyjaśnienia czy w ogóle doszło do popełnienia wykroczenia, co powinno zostać poprzedzone ustaleniem, czy obwiniony, o którym wiadomo, że przebywał co najmniej 4 miesiące w Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w [...] (k. 16) może w ogóle odpowiadać za swoje czyny, czy też nie zachodzą wobec niego przesłanki z art. 17 § 1 lub 2 k.w. i wobec tego czy nie zachodzi okoliczność wskazana w art. 21 § 1 pkt 2 k.p.w.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok nakazowy i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Brzegu.

Kazimierz Klugiewicz

Michał Laskowski

Eugeniusz Wildowicz

ł.n

r.g.